

عنوان مقاله:

کارکرد عنصر مصلحت در حل میان‌کنش اصل عفاف جنسی و اصل آزادی بیان

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های فقهی زنان و خانواده، دوره 2، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فهیمة سادات حسینی

خلاصه مقاله:

اصل آزادی بیان یکی از مهمترین حقوق و ارزش‌های اسلامی است بدین معنا که افراد حق دارند عقیده خود را ابراز کنند و برای اثبات و به‌دست‌آوردن همفکران دیگر درباره آن تبلیغ کنند، اما گاه میان استفاده از این حق با سایر آموزه‌های مسلم اسلام مانند صیانت از اصل عفاف جنسی، تزامم ایجاد می‌شود. از جمله راهکارهای فقه برای حل تزاممات در این‌گونه موارد استفاده از عناصر واسطه‌ای همچون عنصر مصلحت است. بنابراین، نوشتار حاضر با عنوان کارکرد عنصر مصلحت در حل میان‌کنش اصل عفاف جنسی و اصل آزادی بیان با هدف ارائه راهکار فقهی برای حل این مسئله براساس عنصر مصلحت تنظیم شده است. نگارندگان با رجوع به منابع فقهی و با روش تحلیلی-توصیفی بعد از جمع‌آوری اطلاعات به‌صورت کتابخانه‌ای به نتایج ذیل دست یافتند: در فقه و حقوق مباحث کلی در مورد آزادی بیان و مصادیق محدودیت‌های آن بیان شده است، اما بدین موضوع به شکل کاربردی در جهت ارائه ضابطه فقهی پرداخته نشده است. درحالی‌که می‌توان برای حل تقابل دو اصل که بر هر یک مصالحی مترتب می‌شود و هر دو نزد شارع معتبر هستند راهکار و ضابطه‌ای را براساس عنصر مصلحت تعریف کرد. مفهوم مذکور در فقه اسلامی بر قواعدی چون حفظ نظام، ملازمت عقل با شرع، تقدیم اهم بر مهم و لاضرر استوار است که لازمه جریان هر یک، تقدیم لزوم اصل عفاف جنسی را نتیجه می‌دهد.

کلمات کلیدی:

مصلحت، اصل عفاف جنسی، اصل آزادی بیان، تزامم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1167527>

